

kassevæsenet har taget et rivende Opsving, forekommer det mig, at man kun med Glæde kan se, at Loven bliver underkastet en Revision nu, da man sikkert har indvundet saa mange Erfaringer, at man kan bringe den nye Lov i fuld Overensstemmelse med disse og med Tidens Krav. Hvis jeg skulde nævne enkelte Ting, skulde det være den i § 6, 2det Stykke, fastsatte Grænse for, hvilke Personer der kan være Medlemmer af Sygekasserne; det har hidtil beroet paa et rent Skøn. Det er imidlertid et Gode ved en Lov at komme bort fra Skønnet og ind paa rene Tal, saaledes at man tydeligt kan pege paa, hvor Grænsen er. Det har imidlertid altid sine Vanskeligheder med rene Tal at afgøre, hvem der er trængende og hvem ikke, der er saa mange Forhold, der kan gribe ind. Jeg vil bede det kommende Udvalg og den højtærede Minister tage under nøje Overvejelse, om Grænserne her er sat rigtigt. Der forekommer mig at være gjort temmelig megen Forskel paa Land og By. Jeg mener ogsaa at kunne støtte den ærede Ordfører for Regeringspartiet (Kierkegaard) i hans Ønske om at slaa de to sidste Poster d. og e., hvor der skelnes mellem Stationsbyer og Landdistrikter, sammen. Det vil vistnok være meget vanskeligt altid at opretholde denne Grænse, da der i samme Kommune kan være baade rene Landdistrikter og bymæssig Bebyggelse. Om Formuegrænsen ved 10,000 er sat for højt, beder jeg ogsaa taget under Overvejelse. Jeg synes, at den er meget højt sat. Jeg skal ogsaa nævne § 6, 5te Stykke. Jeg er glad for, at der her er truffet en Bestemmelse om, at Medlemmer, der har betalt til en Sygekasse i en Aarrække, kan vedblive at være nydende Medlemmer, skønt deres Aarsindtægt er blevet noget forhøjet. Jeg er ogsaa glad for, at Optagelsesalderen er sat ned fra 15 til 14 Aar.

Jeg vil særlig dvæle ved Afdeling B i § 7. Det er en ganske ny Afdeling, og der kan neppe være nogen Erfaring for, hvorvidt de her foreslaaede Midler vil slaa til til at betrygge denne Afdeling. Jeg har ikke saa lidt Betænkelse ved at knytte denne Afdeling helt sammen med Afdeling A. Mon det ikke, da det er et Forsøg, der gøres, vilde være bedst at holde de to Afdelinger fuldstændig ude fra hinanden, saaledes at de hver fik sit bestemt afgrænsede Regnskab. Jeg frygter for, at Tilgangen til Afdeling A kan blive noget hemmet ved, at Afdeling B bliver oprettet. Det er rimeligt, at de i Afdeling B optagne betaler et noget højere Kontingent end Medlem-

merne af Afdeling A; men jeg kunde ønske, at det blev en Stats- og en Kommunesag at betale for de kroniske Sygdomme, der bevirker, at Afdeling B bliver oprettet, da vi ikke gennem Sygekasserne har nogen Erfaring for, hvor dyre disse Medlemmer kan blive. Det er jo en stor Hjælp for Kommunerne, naar saadanne kronisk syge kan komme over paa Sygekasserne. Jeg ved af Erfaring, hvor meget det kan koste Kommunerne, naar de kronisk syge, der ikke selv kan arbejde, fuldstændig skal støttes af Kommunen, og jeg er ikke blind for, at det vil koste Sygekasserne meget, naar de ifølge § 19 vil komme til at betale for Behandling paa Sygehuse, Sindssygeanstalter og maaske ogsaa paa Sanatorier. Det forekommer mig, at Stat og Kommune derfor nok kunde støtte denne Afdeling B rigtig godt. Jeg er ogsaa glad for, at Kommunerne har Lov til at betale for Medlemmer, der af en eller anden Grund er komne i en saadan Forlegenhed, at de ikke selv kan betale deres Kontingent. Jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige vor Støtte til denne Lovs Revision.

Rørdam: Naar jeg har ønsket at sige et Par Ord ved denne Lejlighed, er det ikke for specielt at tale Lægernes faglige Interessers Sag, skønt der selvfølgelig kunde være nogen Anledning til, at ogsaa denne Side af Sagen blev belyst. Naar man ser hen til, at dette Lovforslag er saaledes formet, at ca. $\frac{9}{10}$ af den danske Befolkning kan blive optaget i statsanerkendte og statsunderstøttede Sygekasser, vil det let ses, at dette er en Sag, som kommer til at berøre Lægernes Interesser i allerhøjeste Grad.

Det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) talte jo om, hvor udmærket godt Sygekasselægerne var stillet mange Steder; han omtalte, at der var Sygekasselæger, som havde tjent 10—12,000 Kr. om Aaret. Hvorvidt dette er Tilfældet, skal jeg ikke udtale mig om, jeg har ikke nogen Statistik over Sygekasselægernes Indtægter; men jeg tror dog at turde sige, at for Hovedstadens Vedkommende er det at være Sygekasselæge en meget daarlig lønnet Bestilling. Det fremgaar til Evidens af de Tal, der findes i Sygekasseinspektørens Beretning til Indenrigsministeriet for 1911. Ifølge denne Beretning udgjorde i Hovedstaden Sygekasselægernes Honorar pr. Medlem 4 Kr. 16 Øre, og i dette Beløb var endda Sygekassernes Udgifter til Specialister indbefattet; her i København er det jo nemlig saaledes, at Sygekasserne